

ЗАПОРУКА БУДЬ-ЯКОГО УСПІХУ – ЗНАННЯ І ПРАЦЯ

Серед наших земляків чимало успішних людей. Їх здобутки – це плід якісних знань, помножених на самовіддану працю. Відрадно, що вихідці з глибинного Полісся успіху добиваються не лише на теренах рідної землі, а й далеко за її межами. Сьогоднішня розповідь про викладача факультету сучасних мов університету міста Честер (Англія) Надію Слоан (Андросюк).

Здається, зовсім недавно повідувала читачам нашого часопису про успіхи колишньої школярки Мутвицької ЗОШ Надії Андросюк й про те, як цілеспрямована юна землячка торує стежки знань згідно зі студентською програмою обміну досвідом в одному з Нью-Йоркських вищих навчальних закладів. З тих пір промайнуло більше десяти років. Й тепер з подивом дізнаюся, що ось уже три роки Надія успішно живе і працює в місті Честер – графство Чешир, що на північному сході Англії. Вона – викладач слов'янських мов на факультеті сучасних мов університету Честера. Окрім того, займається перекладацькою діяльністю та співпрацює з представництвом Форин Офіс (Міністерство закордонних справ

чергово.

- Я повернулась на другий курс Волинського національного університету ім. Лесі Українки й продовжила навчання на факультеті міжнародних відносин, - розповідає Надія. - Успішно закінчила його магістратуру в 2009 році.

- І навіть отримала звання "Випускник року", бо була найуспішнішою студенткою свого факультету, - не без гордоців додає до доньчиних слів Тамара Анатоліївна.

- Починаючи з четвертого курсу, я почала співпрацювати з однією із Луцьких приватних шкіл – викладала англійську. Тож, по завершенні навчання, перейшла до цього закладу на роботу. Серед моїх слухачів були не лише учні 10-11 класів, які готувались до ЗНО, а й молоді, успішні спеціалісти, які прагнули розвитку в кар'єрі. Я тепер маю чим пишатись, бо чимало моїх колишніх учнів стали студентами престижних канадських, англійських, американських, німецьких вишів. Через кілька років я вирішила, що варто спробувати свої сили у бізнесі. Відтак – відкрила власну приватну школу. Працювала шість днів на тиждень, мала 25 студентів. Ще з попереднього місця роботи ми практикували заняття з іноземцями, які хочуть вивчати

◆ НАШІ ЗА КОРДОНОМ

місто, він запросив мене на найвищу точку Нью-Йорку (це один із хмарочосів) і попросив моєї руки. Відтак я й переїхала жити до Англії. Томас працює в компанії, яка займається продажем гоночних машин, він є членом Ради Директорів компанії та головою відділення E-Kommerse. Честер - чудове історичне місто, з 75-тисячним населенням. Це одне з наймальовничіших англійських міст, куди приїжджає чимало туристів. Воно оповите ореолом романтики лицарських поєдинків та турнірів. Довкола чисто, ошатно. Люди поважного віку мешкають, зазвичай, в одноповерхових будиночках - бунгало. Молодь полюбляє двоповерхові котеджі. Житло коштує дорого, тому, здебільшого, його купують в кредит. Мій 10-річний досвід викладання англійської й диплом випускника факультету міжнародних відносин підтвердили моє бажання працювати в цій сфері й за кордоном. Я викладаю в університеті Честера на факультеті сучасних мов українську, російську та польську мови для британців, а також паралельно – англійську для іноземців. Адже в Британію їде досить багато заробітчан із країн СНД, а також Польщі та Балкан.

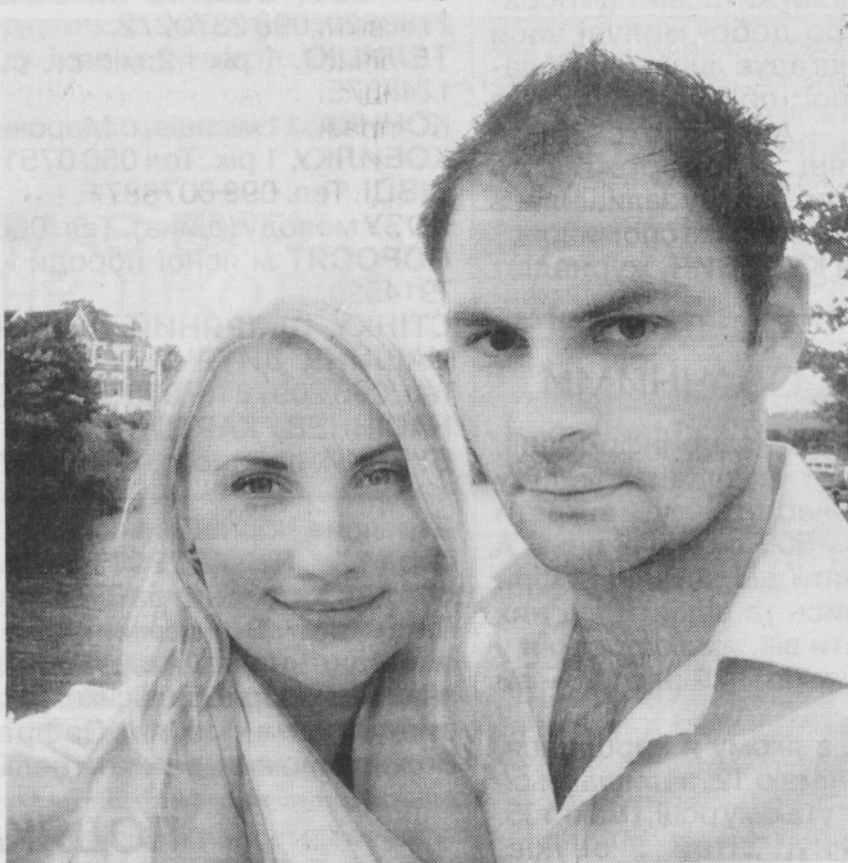
Окрім слов'янських

стерство закордонних справ Великобританії) та Брітіш Кансіл (Британською Радою) в Ліверпулі та Манчестері. Свою Великодню відпустку вирішила провести в Україні.

- Взагалі, я стараюсь використовувати будь-яку нагоду, аби побувати на Батьківщині. За ці три роки – це вже мій п'ятий приїзд додому. Я себе дуже комфортно почуваю в Англії та все ж сумую за батьками, друзями, - розповідає Надія під час зустрічі.

- У нас чудесна, дбайлива донька. Вона щодня виходить з нами на зв'язок по скайпу. В курсі всіх наших справ. Турбується за родину. Бабуся хвора – вона й про ліки подбала. Такою донькою тільки й пишатися! - цвітуть щастям очі мами Тамари Анатоліївни. Я ж дивлюсь на свою молоду співрозмовницю і не бачу якихось різючих змін в цій людині з плином літ. Здається, ні успіх, ні життя за кордоном її не змінили. У спілкуванні така ж проста й щира, як і раніше. Свою розмову ми починаємо з тієї точки відліку, на якій колись зупинились у 2004 році, після повернення Надії зі Сполучених Штатів. Як склалось далі її життя в Україні й чому невдовзі доля знову простелила килими у далеке закордоння? Саме такі питання й озвучую першо-

мцями, які хочуть вивчати

українську мову. Адже в Луцьку чимало всіляких закордонних представництв. Тож, серед моїх учнів був і англієць Тім Слоан – координатор соціального благодійного центру для вразливих категорій - знедолених дітей та дітей з багатодітних сімей, інвалідів. Цей поважний 50-річний меценат захотів досконало опанувати українську мову. Згодом до цієї справи долучилась і його дружина. А якось відвідати батьків з Англії приїхав і їх син Томас. Ми познайомились, почали зустрічатись. А через деякий час Томас запропонував стати його дружиною. Освідчення було дуже романтичним. То було 31 грудня 2013 року. Ми якраз подорожували по США. Відвідали мій улюблений Нью-Йорк. Знаючи, як я люблю це

Окрім слов'янських та англійської мов, я комфортно почуваю себе ще з французькою та іспанською мовами, добре розумію сербську. Постійно вдосконалюю всі свої навички на курсах та конференціях. Ми багато подорожуємо з чоловіком. Відвідали разом США, Мексику, Норвегію, ОАЕ, Нідерланди, Іспанію, Польщу. Цікавимось мистецтвом, залюбки відвідуємо, виставки, презентації, різні цікаві заходи. Стараємось якомога частіше відвідувати батьків, друзів в Україні, допомагаємо і в

Луцькому соціальному центрі.

- Ти сумуєш за рідним краєм?

- Швидше за людьми – рідними, знайомими. Хоча з мамою ми "бачимось" щодня. Спілкуємось через Інтернет. Мої друзі тут, в Україні, рідше спілкуються зі своїми рідними, ніж я із-за кордону зі своїми батьками. Кажуть, твій дім там – де твоє серце. А у мене таке відчуття, що я живу саме в тому місці, де й маю бути, і займаюсь тією справою, якою і маю займатися. Від того почуваюся дуже-дуже щасливою.

Надія каже, що багато працює, весь час поглиблює свої знання. Це не легко, але це необхідно робити. Бо ж просто так успіх не приходить. Коли хочеш чогось досягти – маєш старанно працювати, - підкреслює наша землячка.

Галина ГАВРИЛОВИЧ